

OBSAH

A PROČ MU ŘÍKAJÍ HLOUPÝ?

7

NÁŠ HONZA

13

DVA HONZOVÉ

43

„Kde je otec?“ ptala se tře za toho objeti. „Mýlím se, Honzo, soudím-li, že mé oči, které ho tolikrát spatřily, tuž ho v onom mouřenínovi na hlavním schodišti.“

Honza přisvědčil a ona ho znovu objala, neboť každý se zaraduje, je-li zachráněn život jeho otce, zvláště má-li moc způsobit, aby tento otec mohl zanechat zlých věcí, jako jsou války nebo radost z cizí bídy a smutku.

Za obou polibků, které Honza od Liborky dostal, množství hlasů a provolávalo slávu královně Liborce i jejímu švagru Honzovi, jež zároveň oslavovalo za vše, co o něm vyhlásil mladý král. Před zámkem všichni zastupovali z vozu, zapjali místo na vrchole schodiště a přijímali hold zámku, když je obklopovaly v štěstí i radostí. Tehdy mohla Liborka vjeptavostí říci otci, že ho poznala a že bude zase dobře, bude-li i on chut, aby zase dobře bylo, jak si to přeje celá země. Starý král rád přisvědčil, vědy už mu nešlo o nic jiného, než aby si mohl hovořit se svých křeslech a polštářích. Zakrátko se vyrátil, neboť stejně nemohl lehce všecko přenechat přes srdce a nadho ho usavivně svíral stáchl, co by bylo, kdyby ho někdo poznal.

Vněřezní bylo tedy úplné a Honza měl jediné přání, když se ho po té slávě Honzík ptal, co pro něho může udělat. Chceš domů, k starým rodičům, a přál si, aby ho tam dal Honzík dševit. To se lehce stalo a zakrátko byl již zase Honza u svého otce Ondřeje a u své matky Verunky. Vyprávěl jim, jak se měl a jak se všecko zdařilo. Ale tu přišla matka nosička na babku Kofeničku, která se tu nedávno zastavila a prorokovala jim, že se Honza brzy vrátí.